

вы и вълности кожи, зехъ да ся разрѣждатъ дору сега рѣдко ся срѣщатъ, и то въ най гѣсты-тъ буйности непроходимы горы, въ дълбоки-тъ долища и пропасти. За мечки-тъ ный знаймы повече отъ Български-тъ пѣсни и приказки. Българе-тъ въ борбѫ съ тѣхъ си показвали юначество-то както и сега.

Мечка-та, къту е много вълнеста и рунтава, неможи добре да и ся разгледа снагѫ-тѫ и ликъ-тъ. Глава-та и е продълговата, и по зѣбы-тъ и можи да ся види, чи тя е животно всеѣдно: ъде плодове, корени, ягоды, овесъ, папуръ, мѣсо и люби твърде много медъ-тъ, не ся отрича да испie и чашкѫ вино и ракиѫ.

Лапы-тъ на мечкѫ-тѫ сѫ забѣлѣжителни: Тя ходи по пръсти-тъ си къту человѣкъ, зато и сѫ дали име стѣпоходъ. Тя бѣга скоро. На сѣки си кракъ мечка-та има петь пръста съ яки и остры негты. Тя съ предны-тъ си крака зема хранѫ-тѫ, лови и ся варди отъ непріятеля си, качва ся лесно по дървета-та и по нѣкогашъ, кога и прилѣгни, дава и плесницѫ на куче та, които и лаятъ.

Мечка-та е корава и смѣла. Нѣ въ настъ сѫ ся намѣрвали, както и сега ся намѣрватъ юнацы, които съ оружие, или безъ оружие сѫ стѣпвали въ борбѫ съ тѣзи страшни животни, за кое ще видимъ по доло отъ пѣсни-тъ. Ранена-та мечка е опасна, защото ся втурва, хапи и къса съ негты-тѣси.

Бурава-та мечка въ студено време ся скрыва въ пещери и спи цѣла зима, затова и причисляватъ къмъ земле-спящи-тъ. Въ това време тя нищо не ъде и отслабва, за-